

Període 2011 - 2017

Si el final del període anterior va ser intens, el principi d'aquest, no ho va ser menys. El 2009 començaren les obres del nou equipament del carrer de l'Estronci, 24, i el 2011 ja estaven finalitzades.

Foto 62. Acte de col·locació de la primera pedra dels locals de l'escola d'adults i l'escola bressol al carrer de l'Estronci. /a. Grup Foto Viva

Es tractà d'un edifici de nova planta d'uns 1.450 metres quadrats distribuïts en dues plantes, 800 m² a la planta baixa per a l'**escola bressol**, «La Casa de la Muntanya», que seria de titularitat municipal i tindria una capacitat per a 102 places. La planta superior, de 650 m², seria per a l'**Escola d'Adults** (AFA). Recordem que l'espai del carrer de Sanfeliu, 12, s'havia quedat petit i limitava la feina de l'escola. Amb la disponibilitat de més aules, laboratori, sala d'informàtica, i biblioteca, l'AFA tindria una nova oportunitat de créixer. No la va desaprofitar; el curs 2011-2012 ja va incorporar el currículum de coneixements d'informàtica (Competic). El 2012-2013 ja va poder passar d'Aula de Formació d'Adults (AFA) a Centre de Formació d'Adults (CFA), la qual cosa li va permetre ampliar recursos i professorat. El 2013-2014 ja incorporà el Graduat d'Educació Secundària (GES), primer en un sol nivell i l'any següent en 2 nivells. Actualment ja disposen de tres mestres de primària i tres de secundària.

El 2011 l'**Institut Apel·les Mestres**, va posar en marxa el projecte Educat 2.0 per aplicar tecnologies digitals en l'educació. El mateix any es va instaurar la cursa solidària «Corre amb l'Apel·les» que va

implicar les entitats del barri en una projecte comú. D'altra banda, el 2019 es van implantar els Cicles Formatius d'Educació Física que aprofiten les instal·lacions del barri per formar-se.

La crisi econòmica que a partir de 2010 es va instal·lar a les administracions públiques i, especialment a la Generalitat de Catalunya i a les seves conselleries, va afectar directament la vida quotidiana de la gent del barri. Des de la Conselleria de Sanitat es van donar instruccions de retallar despeses de consums, neteges i manteniments i això es va traduir, l'any 2011, en el tancament total del **CAP Sanfeliu**, des del 25 de juliol fins el 12 de setembre, obligant totes les persones malaltes a desplaçar-se als CAP de l'entorn. L'Ajuntament es va oferir a sufragar les despeses del funcionament d'aquest període i va instar la Generalitat a reobrir el servei. Els carrers es van tornar a omplir de pancartes, recollida de signatures, concentracions davant del CAP, etc. Fins i tot, un grup d'usuaris i usuàries es van tancar durant més d'una setmana a les instal·lacions sanitàries, però la Generalitat es va mantenir inflexible. La lluita però, va servir perquè durant els períodes d'estiu de tots els anys següents de crisi econòmica, el CAP es mantingués obert, encara que amb una evident reducció del servei.

El 2013 el **Club Infantil i Juvenil Sanfeliu-Sant Ildefons** reformulà els projectes Jugar i Llegir impulsats per la Generalitat que es duïen a terme a la ludoteca i a la sala de lectura. Aquests dos espais, d'una banda, els passà a utilitzar el Casal de Joves que novament tornaria a disposar d'un espai específic i, de l'altra, es posaria en marxa l'Espai Familiar «Llaços». Un espai orientat als infants de 0-3 anys amb l'acompanyament imprescindible a les famílies. Amb aquest programa, el Club reforçà encara més el seu paper en el projecte comunitari i de cohesió al barri ja que inclou el suport i l'acollida a les famílies, tot mantenint una especial atenció a les més vulnerables. Amb el pas dels anys, el Club Infantil i Juvenil Sanfeliu-Sant Ildefons ha anat consolidant aquests programes fins a poder atendre més de 4.000 persones anualment en els diferents projectes.

El curs 2016-2017 el Club Infantil i Juvenil Sanfeliu-Sant Ildefons impulsà al barri la **Xarxa Socioeducativa** del barri Sanfeliu amb l'objectiu de ser un espai de trobada i de coordinació entre els diversos centres educatius del barri. A banda del Club, l'integren les escoles públiques i la concertada de primària, l'institut de secundària, l'escola d'adults, l'escola bressol i la residència de gent gran. L'objectiu era coordinar-se en accions conjuntes que posessin els infants i els joves en el centre de l'acció. La Xarxa ha consolidat una de les activitats centrals als centres escolars que gira entorn el **Dia de la Pau i la No Violència**, activitat que es va iniciar el 30 de gener de 2016 i que s'ha anat repetint anualment fins l'actualitat. En el marc d'aquestes celebracions, es proposen actuacions de dinamització comunitària com la pintada del mural actual del Passeig dels Cirerers. La Xarxa també pretén avançar en la realització de noves accions conjuntes en les quals la dinamització comunitària i el treball intergeneracional siguin objectius clau a aconseguir.

El 2014 un grup de veïns que practicava ciclisme de muntanya van veure la necessitat d'organitzar-se i tenir un punt de trobada i de reunió. El bar El Paso, al carrer de Miralta, 35, els va oferir un espai de reunió. El gener de 2016 el José González, el José Matamoros i el Sèrgio Palmero van inscriure el **Club Ciclista Barri Sanfeliu** a la Federació de Ciclisme. La idea era promoure el ciclisme al barri i incorporar nous aficionats i aficionades a les sortides. Des de llavors, han participat activament en la Festa Major amb l'organització anual d'una pedalada popular. Actualment tenen dues seccions, la de carretera i la de muntanya i publiquen les sortides a les xarxes socials. Hi ha 25 persones associades i participen en competicions nacionals i internacionals.

Durant aquest període el calvari de les famílies de la **Fonteta** va durar fins el 2014. l'Associació de Veïns del Camí de la Fonteta, assessorada i representada jurídicament, havia presentat al·legacions a l'expropiació, argumentant la singularitat de la zona, amb habitatges construïts entorn de l'any 1924 amb el valor històric que poguessin tenir. Al cap de tants anys, el desgast començava a ser evident i, de

la mateixa manera que els solars i les construccions afectades eren de característiques molt diferents, les situacions personals i particulars de cadascuna de les famílies també eren molt diferents. Així que s'anaven desgranant diferents interessos i diferents opcions a l'hora d'acceptar, o no, les condicions de l'expropiació. En el que van estar totes les famílies d'acord era en què la valoració que l'Ajuntament havia fet dels solars i de les construccions era excessivament baixa. Un nou escull per a l'acord. Finalment, tothom va haver de renunciar a plantejaments i es van aplicar tres opcions diferents: 14 famílies van acceptar la compensació econòmica; tres famílies que no podien renunciar a l'habitatge van acceptar el real·lotjament a un dels blocs de pisos que es construïen a l'espai de la Remunta; i tres famílies més, es van mantenir fermes en quedar-se a casa seva, tot al·legant l'antiguitat i el valor històric i patrimonial dels tres edificis respectius. Arribats a aquest punt, l'Ajuntament va acceptar que es quedessin, però només com a usufructuàries. L'expropiació d'aquestes tres famílies també es va fer efectiva, hi va haver compensació econòmica baixa, i la titularitat de la finca va passar a l'Ajuntament. Una solució per al moment concret, i un possible problema per a un futur que esperem que sigui força llunyà.

Un cop resolt el tema de les expropiacions, el 2015 es van començar els treballs de la construcció i l'enjardinament de la zona. Tot aprofitant els desnivells, es van crear tot un seguit de bancals que connecten el carrer de l'Aviació i de la Riera del Canyet amb el parc de Can Boixeres, en els quals s'instal·larien estructures de jocs infantils, espais per a gossos, zones de passeig i horts socials que alhora aprofiten l'aigua residual de la Riera de la Fonteta. Amb aquestes actuacions es milloraven i s'ampliaven les zones verdes del barri. La compensació dels pisos de la Remunta va quedar enllestida amb la remodelació d'aquesta zona verda i amb les tres cases històriques com a testimoni únic del que un dia havia estat i mai tornarà a ser, i com a testimoni únic dels cent anys de la història del barri Sanfeliu.

El dia de la inauguració de l'ampliació del parc, l'alcaldeessa Núria Marín es va comprometre a enllestir el projecte de l'**ascensor** que permetria millorar notablement l'accessibilitat entre el barri Centre i Sanfeliu, i que havia estat reivindicat per l'Associació de Veïns. La idea era instal·lar un ascensor a la Riera del Canyet, molt a prop del pont de la via i connectar-lo mitjançant una passera amb el carrer de l'Aviació. D'aquesta manera, el desnivell que han de superar les persones que van caminant és molt més suau i accessible, i afavoreix, especialment, les persones amb mobilitat reduïda. El projecte va avançar però es va encallar degut a que l'empresa que havia guanyat el concurs va entrar en fallida quan ja havia començat l'obra el 2019. Cinc anys més tard i, després d'innombrables procediments i molta insistència de l'Associació de Veïns, una altra empresa es va fer càrrec i l'ascensor i ara, el 2024, ja es una realitat.

Mereix una especial atenció el tema dels **horts socials** a les dues zones de Can Boixeres, una per damunt de la casa dels masovers que es van instal·lar el 2012 i una altra a la zona alliberada dels solars de la Fonteta, el 2015. Aquest projecte d'horts socials també van néixer a proposta d'un dels veïns del barri. Va ser el Paco Tavera que també per aquella època estava vinculat a la Creu Roja quan el 2012 havia instal·lat la seva seu a l'edifici del que havia estat el Pere Farrés i Costa, a la Riera del Canyet. Els horts socials els gestionava la Creu Roja i els adjudicava a partir dels informes de l'assistenta social a persones vulnerables que s'havien quedat a l'atur i sense recursos.

A la Parròquia, des de l'any 2002, el rector Custodio es mantenia inflexible amb els seus postulats i, fins i tot, en feia ostentació: misses en honor de la «División Azul» i, per les Setmanes Santes, desfildes, tant a dins de l'església, com als carrers del barri amb «La Hermandad de los Antiguos Caballeros Legionarios» i les seves armes corresponents.

Finalment, els veïns i veïnes del barri van dir PROU! I van passar d'ignorar el rector i els seus espectacles reaccionaris, a plantar-li cara i a organitzar-se per fer-lo fora. L'Ajuntament i, al seu capdavant l'alcaldeessa, també hi varen jugar fort, fins a demanar en públic i en privat (març de 2016) a l'arquebisbe de Barcelona, -en aquella època, Juan José Omella-, que castigues l'actitud del rector de la parròquia de la Immaculada Concepció de l'Hospitalet. El rector es mantenia impassible en les seves accions i la paciència de moltes persones del barri es va acabar. Hi van haver accions contundents. El

febrer de 2017 una recollida de signatures, i el març del mateix any, una manifestació davant del Bisbat de Barcelona van ser l'inici d'un desenllaç proper. Finalment, a finals del 2017, el Bisbat va apartar el rector Custodio Ballester de la Parròquia de la Immaculada Concepció. Al poc temps van nomenar rector José Ignacio Moreno que es va trobar una Parròquia desfeta, dividida i sense els grups de fidels que en èpoques anteriors havien donat suport a totes les iniciatives dels rectors. Amb els anys, ha pogut organitzar un grupet de catequistes i un petit cor de cantaires.

L'1 d'octubre de 2017 al CAP del barri, com a la resta de Catalunya, es van instal·lar les urnes i es va celebrar **el Referèndum** en el qual hi van participar moltes persones, i afortunadament, sense incidents.

El 2012 ja s'havien enllestit tots els equipaments i bona part de les zones verdes que formaven part de la remodelació i transformació prevista als terrenys de la part nord del carrer de l'Estronci; quedava però, la construcció de tots els pisos i l'**ampliació de l'Avinguda de l'Electricitat**, però no s'hi van posar fins el 2016. El traçat de l'Avinguda de l'Electricitat afectava des de feia temps alguns habitatges del carrer de Sanfeliu i del carrer de Valeta. Uns anys abans, l'Associació de Veïns havia fet una proposta per reduir l'amplada de la via i així poder reduir també l'impacte i el nombre d'afectacions als blocs de pisos. L'Ajuntament va acceptar la proposta, va trametre l'esmena sobre l'amplada de l'Avinguda de l'Electricitat i la Generalitat la va aprovar. En conseqüència, dos edificis, un del carrer de Sanfeliu i un altre del carrer de Valeta es van salvar de l'expropiació. Després es van iniciar els tràmits de les expropiacions per a la resta dels edificis afectats i, com sempre, amb els mateixos plantejaments: una indemnització segons el valor cadastral de cada finca. Al final, amb la negociació, les famílies van poder obtenir pisos de nova construcció als blocs de davant mateix o, si ho preferien, una indemnització més beneficiosa que la de la proposta inicial.

Esperem que alguna administració supramunicipal, com pot ser l'Àrea Metropolitana de Barcelona impulsi definitivament la construcció d'aquest vial que uneix els tres municipis, Cornellà, l'Hospitalet i Esplugues.

Pel que fa a la construcció dels pisos, la crisi econòmica de 2008, que va afectar especialment les empreses de la construcció, va paraitzar-ne la seva edificació fins el 2016. Llavors es va posar en marxa la maquinària constructiva de tot el complex, que passà a anomenar-se «**Porta Sanfeliu**». El complex l'integren 3 torres de 13 plantes d'alçada, 3 de 12 plantes, 5 blocs de 5 plantes i 5 blocs més de 4 plantes, amb noves zones enjardinades entre edificis.

Foto 62 bis. L'alcaldeessa Núria Marín en l'acte d'inauguració de la segona ampliació del parc de Can Boixeres. Zona del Camí de la Fonteta. /a. Foto Viva